

Nr 603

Av herrar **Lindkvist** och **Svenning**, om statligt pensionärsbostadsbidrag till bostadsrättslägenhet.

Ett led i främjandet av bostadsförsörjningen är det statliga pensionärsbostadsbidraget. Bestämmelserna härom är intagna i Kungl. Maj:ts kungörelse 5 oktober 1962 nr 542 och, då det gäller kommunernas skyldighet att medverka, i lagen den 10 juni 1947 om kommunala åtgärder till bostadsförsörjningens främjande.

Av 3 § i den nämnda kungörelsen nr 542 framgår, att pensionärsbostadsbidrag icke kan utgå för annan lägenhet än sådan som genom *hyresavtal* upplåtes av kommunen eller med kommunens medverkan till pensionär. Bestämmelsen förhindrar följaktligen att pensionärsbostadsbidrag kan utgå för lägenhet, som upplåtes med bostadsrätt.

Bostadsrätten är en upplåtelseform, som fick en fast marknad i Sverige under mellankrigsåren och som under 1940- och 1950-talen ökat betydligt i omfattning. I de senare årens nyproduktion av bostäder i flerfamiljshus har bostadsrätterna utgjort ca 40 %. Totala antalet bostäder, som f. n. upplåtes med bostadsrätt, uppgår till omkring 350 000. Av detta torde framgå, att åldringar, som innehar lägenhet med bostadsrätt, ökat och ökar starkt. Även om det förekommer en viss flyttning bland bostadsrättshavare, torde dock dessa i mycket större utsträckning än hyresgäster bo kvar i sina lägenheter efter uppnådd pensionsålder. Detta förhållande är en naturlig följd av bostadsrättshavarens ställning i och till bostadsrättsföreningen och dess fastighet. Bostadsrättshavarna har också genom sina grundavgifter och sitt engagemang i bostadsfastighetens tillkomst och förvaltning aktivt deltagit i främjandet av bostadsförsörjningen. Alltsammans är förhållanden, som medverkar till att bostadsrättshavaren mer än hyresgästen känner sig starkt knuten till sin lägenhet.

För bostadsrättshavaren, som vid uppnådd pensionsålder inte ekonomiskt kan klara avgifterna för bostadsrätten, återstår ingen annan lösning än att sälja den. Han får på gamla dar bryta upp från den miljö, som han varit med om att skapa och vidmakthålla och som kanske utgjort hans bostad under större delen av hans liv. Utan tvekan är det av stor betydelse ur åldringsvårdande synpunkt, att de gamla så länge deras hälsa så tillåter skall kunna få leva kvar i den miljö, som blivit av väsentlig vikt för deras trivsel. Det vore därför väl motiverat att för bostadsrättshavarnas räkning åtgärder vidtoges, som underlättade för dem att efter uppnådd pensionsålder kunna behålla sin bostadsrättslägenhet.

Med hänvisning till det anförda hemställer vi,
att riksdagen hemställer hos Kungl. Maj:t om utredning av
frågan om statligt pensionärsbostadsbidrag till lägenhet, som
upplåtes med bostadsrätt till pensionär, samt att Kungl. Maj:t
utarbetar förslag till åtgärder i denna fråga.

Stockholm den 26 januari 1963

Oskar Lindkvist

Eric Svenning
